

Spalio 14, 15 ir 23 d. Juozo Miltinio dramos teatras kviečia į premjerą - pirmą kartą šiame teatre kuriančio režisieriaus Agniaus Jankevičiaus spektaklį „Idomenėjas“ pagal ne vieną apdovanojimą pelniusio vokiečių dramaturgo Rolando Schimmelpfennigo pjesę.

Idomenėjas – Kretos karalius, kuris vykdydamas dievams duotą pažadą, nužudo savo sūnų. Arba ne. Galbūt jis leidžia sūnui gyventi, bet už tai sau ir savo šaliai užtraukia dievų rūstybę. O galbūt žmogus, kurį jis laiko savo sūnumi, pasirodo, yra apsimetėlis. Galbūt tikrasis karaliaus sūnus pavirto kalbančia ir pavidalus gebančia keisti vandenų būtybe. O galbūt tiesa yra ir pirma, ir antra, ir trečia... Spektaklyje, kuriame susipina skirtingos mito versijos, o Antikos herojai primena šiuolaikinius politikos lyderius, su subtiliu humoru atskleidžiama, kaip karą tarp tautų pakeičia karas tarp racionalumo ir prietarų.

Pjesė „Idomenėjas“ remiasi Antikos mitologija, tačiau nesunku suprasti, kad kalbama apie šių dienų rietenose ir nesusikalbėjime paskendusį pasaulį. Kaip sako režisierius Agnius Jankevičius, pjesė atskleidžia šiuolaikinio žmogaus pažeidžiamumą bei ribotumą ir parodo fiasko, kuriuo baigiasi žūtbūtinės pastangos viską kontroliuoti – ir asmeniniame, ir valstybiniame lygmenyje. Kita režisieriui svarbi tema – tai gluminantis informacinis chaosas ir melagienų antplūdis. Tampa nebeaišku, vardan ko ir už ką kovojama. „Idomenėjas“ parodo šiuolaikinėje visuomenėje veikiančią mitų kūrimo mechanizmą, kuriam tiesa visai nerūpi.

Dramaturgas R. Schimmelpfennigas Lietuvos publikai pažįstamas iš tokių pjesių kaip „Arabiška naktis“, „Už geresnį pasaulį“ ir „Moteris iš praeities“ (pastarasis kūrinys 2006 m. buvo pastatytas ir J. Miltinio dramos teatre, režisierius R. Atkočiūnas). Visos šio dramaturgo pjesės yra visiškai netikėtos temų ir formos prasme. Kūrinių forma iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti paini, bet iš tiesų yra labai tiksli ir kompaktiška. Ją galima pavadinti savotiška „dialogų choreografija“, ir ji realią situaciją akimirksniu perkelia į sapno arba vaizduotės erdvę. Taip pat jo personažai kalba ypatinga, greičiau vaizduotės, o ne tikrovės kalba. Vokiečių autoriaus kūryboje archajiški elementai ir magija susilieja su modernaus miesto gyvenimo kasdienybe. Dar vienas išskirtinis jo bruožas – tai gebėjimas sukurti personažams efektingą, skaitytojų ar žiūrovų kone fiziškai juntamą aplinką.

Pjesę „Idomenėjas“ teatrui užsakius į lietuvių kalbą išvertė poetas Antanas A. Jonynas. Kartu su režisieriumi Agniumi Jankevičiumi spektaklį kuria scenografė ir kostiumų dailininkė Laura Luišaitytė, šviesų dailininkas Renaldas Bartulis, videomenininkas Paulius Jakubėnas bei Juozo Miltinio dramos teatro aktoriai: Dainius Jankauskas, Emilis Pavilionis, Giedrius

Arlauskas, Kamilė Galkutė, Rimantas Teresas, Toma Razmislavičiūtė-Juodė.

Po trumpo, bet intensyvaus praėjusio Juozo Miltinio dramos teatro sezono, kuriame buvo išleistos net 7 premjeros, „Idomenėjas“ – pirmoji šio sezono premjera. Taip pat, visai netrukus teatras pakvies į dar tris naujus spektaklius – tai lapkričio mėnesį pasirodysiančią K. Siaurusaitytės režisuojamą vienos dalies impresiją „Apsiaustas“ ir gruodį žiūrovus pasieksiančias dvi premjeras: A. Bumšteino „Bid farma“ bei Q. Tarantino filmo „Grėsmingasis aštuonetas“ įkvėptą A. Špilevojaus spektaklį „Tarantino efektas“.

A.Gudo foto

